

(lifelong learning), що передбачає постійне оновлення знань і навичок відповідно до змін у зовнішньому середовищі. Важливу роль відіграє також розвиток корпоративної культури навчання, яка стимулює працівників до саморозвитку та підвищення кваліфікації.

Отже, результати дослідження підтверджують, що ефективна організація навчання та розвитку персоналу є одним із ключових факторів успішного виходу компанії на міжнародні ринки. Використання сучасних методів навчання, цифрових технологій та індивідуалізованих підходів сприяє формуванню конкурентоспроможного кадрового потенціалу та забезпечує сталий розвиток банківської установи в умовах глобальної конкуренції.

Список використаних джерел:

1. Колот А. М., Герасименко О. О. Управління персоналом у цифровій економіці: сучасні виклики та тенденції розвитку. *Економіка України*. 2024. № 2. С. 45-58.
2. ПриватБанк. Кар'єра та розвиток персоналу. URL: <https://privatbank.ua/work>.
3. Deloitte. 2024 Global Human Capital Trends: Navigating disruption. 2024. URL: <https://www2.deloitte.com/global/en/insights/focus/human-capital-trends.html>.
4. World Economic Forum. The Future of Jobs Report 2023. URL: <https://www.weforum.org/reports/the-future-of-jobs-report-2023/>.

Фрунзе Є. А., канд. екон. наук Огданська О. Д.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ТРАНСНАЦІОНАЛЬНІ БАНКИ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПОСИЛЕННЯ МІЖНАРОДНОЇ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ УКРАЇНИ

В умовах поглиблення процесів глобалізації світової економіки та лібералізації міжнародних фінансових відносин особливого значення набуває діяльність транснаціональних банків як ключових суб'єктів міжнародної фінансової системи. Саме транснаціональні банки виступають основними посередниками у перерозподілі капіталу між країнами, забезпечують мобілізацію фінансових ресурсів на глобальному рівні та сприяють інтеграції національних фінансових ринків у єдиний світовий фінансовий простір.

Найбільш загальне визначення транснаціонального банку є таким: це банк, який здійснює операції більше ніж в одній країні. Найчастіше термін

«транснаціональний банк» замінюють на категорію – «іноземний банк» або «міжнародний банк» та у міжнародній звітності відносять до загальної категорії прямих іноземних інвестицій (FDI) у фінансових послугах. Однак необхідно зазначити, що міжнародні банки – це банки, які працюють через міжнародні кордони, але які не встановлюють фізичну присутність в інших країнах [1].

Транснаціональні банки мають основні характерні риси, а саме:

- домінуюче положення на світовому ринку позикових капіталів;
- велика розгалужена мережа іноземних підрозділів та філій, які акумулюють та оперативно перерозподіляють позичковий капітал;
- високий рівень активності на міжнародних фінансових ринках;
- орієнтація переважно на операції з рухом капіталу, а не зовнішньої торгівлі.

Транснаціональні банки значно посилюють міжнародну конкурентоспроможність України. Банки з іноземним капіталом забезпечують приплив фінансових ресурсів, сприяють розвитку кредитування корпоративного сектору, підтримують експортно-імпортні операції та інтегрують національну банківську систему у глобальні фінансові ринки.

В Україні транснаціональні банки представлені дочірніми установами провідних міжнародних банківських груп, які інтегрують національний ринок у світові фінансові системи. Креді Аґріколь Банк (Credit Agricole), Райффайзен Банк Аваль (Raiffeisen), Укрсиббанк (BNP Paribas), Кредобанк (PKO Bank Polski), ОТП Банк (OTP Group) та Правекс Банк (Intesa Sanpaolo) забезпечують трансфер міжнародних стандартів (Basel III, PSD2), доступ до глобального капіталу та cross-border платежів [2].

Вплив транснаціональних банків на конкурентоспроможність України проявляється через декілька основних напрямів. Вони забезпечують доступ українських підприємств до міжнародного капіталу та знижують вартість фінансових ресурсів завдяки можливості залучення коштів на міжнародних ринках. Також ТНБ активно фінансують зовнішньоекономічну діяльність через надання акредитивів, банківських гарантій, документарного та торговельного фінансування, що стимулює розвиток експорту. Транснаціональні банки сприяють впровадженню міжнародних стандартів управління ризиками, корпоративного

управління та фінансової прозорості (зокрема стандартів Basel III), що підвищує стабільність банківської системи. Окрім того, транснаціональні банки прискорюють цифрову модернізацію фінансового сектору, впроваджуючи сучасні платіжні технології та інноваційні банківські сервіси [3].

Перед банківською системою України постає також низка суттєвих проблем, серед яких недостатній рівень конкурентоспроможності сектору, низька якість і висока вартість послуг, недостатній рівень капіталізації. Зазначені проблеми стримують подальший розвиток фінансового сектору та негативно впливають на ефективність функціонування економіки в цілому, що зумовлює необхідність впровадження системних заходів для зміцнення стабільності банківської системи.

Підвищенню фінансової стійкості банківського сектору України сприятимуть такі напрями:

- консолідація банків через процеси злиття та поглинання;
- нарощення рівня капіталізації та збільшення обсягів активів як окремих банків, так і системи загалом;
- посилення державного нагляду й контролю за банківською діяльністю з метою мінімізації ризиків і запобігання виникненню системних криз.

Сьогодні транснаціональні банки є одними з найбільших гравців міжнародного банківського ринку та істотно впливають на розвиток і функціонування банківської системи тих країн, у яких здійснюють свою діяльність. Їх присутність в Україні не лише забезпечує інтеграцію національної фінансової системи в міжнародний економічний простір, а й сприяє підвищенню стандартів банківської діяльності відповідно до міжнародних вимог. Ефективне використання потенціалу транснаціональних банків потребує збалансованої державної політики, спрямованої на підтримку конкуренції, фінансової стабільності та захисту національних інтересів. За таких умов співпраця з транснаціональними банківськими групами здатна забезпечити довгострокове економічне зростання України.

Список використаних джерел:

1. Тарасевич Н. В. Сучасні тенденції діяльності транснаціональних банків у світовій економіці. *Європейський вектор економічного розвитку*. 2022. №2. С. 1-10. URL: <https://journals.indexcopernicus.com/api/file/viewByFileId/1708527>

2. Інформація про визнані банківські групи та банківські групи, визнання яких припинено. 2025. URL: <https://bank.gov.ua/ua/supervision/registration/bankgroups>.
3. Хаджинов І. В., Месечко І. М. Конкурентні позиції транснаціонального капіталу в банківському секторі України. *Економіка і організація управління*. 2018. №2(26). С. 29-38. URL: <https://jeou.donnu.edu.ua/article/view/4775>.

Хоронжевська А. І., канд. екон. наук Скрипник Н. Є.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ІНТЕГРАЦІЯ УКРАЇНИ ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО ЕКОНОМІЧНОГО ПРОСТОРУ: РИНКОВІ ІМПЛІКАЦІЇ

Процес європейської інтеграції України в умовах повномасштабної війни став не лише політичним вибором, а й механізмом економічного виживання та подальшого відновлення. Стрімка переорієнтація торговельних потоків на ринок Європейського Союзу суттєво змінює ландшафт національної економіки. Дослідження ринкових імплікацій цієї інтеграції є критично актуальним з огляду на офіційний початок переговорів про вступ України до ЄС у червні 2024 р. та необхідність адаптації бізнесу до стандартів Єдиного ринку.

Проблематика інтеграції України до європейського простору активно досліджується провідними науковими центрами та експертами [3]. Теоретичні та прикладні аспекти функціонування міжнародної торгівлі в умовах цифровізації та євроінтеграції висвітлено у працях Ю. Г. Козака, зокрема щодо трансформації торговельних режимів. Аналіз інституційних змін та гармонізації законодавства представлений у роботах фахівців Європейської Бізнес Асоціації (ЕВА) та аналітичних звітах Українського центру європейської політики (UCER). Вагомий внесок у дослідження динаміки зовнішньоекономічних операцій в умовах війни зробили експерти Національного банку України).

Основними напрямками ринкових імплікацій інтеграції України до європейського економічного простору на сучасному етапі є:

1. Кардинальна зміна географічної структури торгівлі. Якщо до 2022 р. частка ЄС в експорті коливалася на рівні 40%, то в умовах морської блокади вона досягала 80%, а станом на кінець 2022-2023 рр. стабілізувалася на рівні понад 63-65% [1];